

hoczi, kiž ty vtaki nebeskow naſyngiſch a žanemu nedasch ſodu rounrech, daj ſchjem kudym ſczerpliwoſz, !Kneže, a nedaj jim na twojej ſchehoſ moznej pojnoſy ſazivnblowacj pſchispor jich fljeb, kaž tu muku tej wudowi we mjeſczi Sarepta. Naſyng tež naſche dusche ſtvojim božim blowom, daj nam težame

ſlotſe bycj, dyžli mjeđ, a gnydženj mjeđ, hacj my na poſletku we twojim kraleſtwi ſa twojim blidom ſtobu jydlji a pili, to je twoju woblecjo widžili, a we prawdossi naſyngeni byli, dyž my twozucimy po twojimi ſnameſnu, pſches JEsom Kryſta naſcheho Knesa. Hamen.

## Džakowanje, ſo ma wojna konz, a ſo je mjer sczineny.

Ta džakuju ſo tebi, Kneže moj Božo, ſynkej wutrobu, a kvalu twoje meno wjecźnie Pſcheto; twoja dobrota je wulka nademnu, a ty ſy moju duschu wumot ſtbokeje jamy. Ps. 86, 12. 13.

**M**y ſo teži džakujemy dobročiwny Božo, ſo ty nam pſched naſchimi wokolnymi nepſcheczelemi ſy mjer dał, a naſchu žalosz do weſelia, a naſche czerpenje do dobrnych dnjow pſchewobroczit ſy. My džakujemy ſo teži, ſo ty naſ, jako ſapalene drewo ſwohnja wutorny ſy, ſo my naſche živenje jaſto rubenſtwo wo teho pſchis negli ſmy. O ſmijelnym Woſte, kaſ možemy teži tajku wulku dobrotu doſz ſaplaczicj ſo ty na naſ, kotsiž nejſmy dostojni, ſo bychmy naſchej

woczi ſtebi do nebes posbenyli, kaſ nadnje poladał, naſchu proſtwu wuſlyſchał, a czinniſ ſy, ſchtož my wot teſbe proſyli ſmy. O Kneže, ty ſy ſchak ſnami po twojej ſmijelnoſzi ſakadžał, ſo naſch kraj (mjeſto) kiž bje predn bojouſſje a nastroženja, njetk pak polne weſeloſſje a radoſſje. My proſyml ſe po nižnje, ty ſy naſ, kiž my wot mečza wumozeni, a ſbotni ſmy, pſched tobu nadu namakacj a naſch roh ſagoracj dacj, ſo bychmy ſpode ſagoracj ſakoreneli, a hohrkach plody

Do 2